

Danmark skulle gå i krig. Det håber jeg. Man kan beklage sig over deres telefonregninger og sådan noget, men målt i forhold til den her slags spindoktorer er de klart at foretrække – også på trods af høje telefonregninger.

Vi har nu en George W. Bush og en Tony Blair, der offentligt står frem, trekvart år efter Colin Powell, og erkender, at Irakkrigens grundlag lader meget tilbage at ønske. Hvad er så den danske standardreplik til den her krig? Der er ikke noget at komme efter. Til den største og mest fatale udenrigspolitiske beslutning svarer regeringen: Der er ikke noget at komme efter. Danmark har et medansvar for to af de største internationale kriser, som fortsætter med at udvikle sig.

Danmark var engang et fyrtårn på miljøområdet. Det gjorde regeringen som en af sine første ting op med. Det var dumt, det var kortsigtet, fordi problemerne er stigende, og fordi Danmark som foregangsland kunne sammenkæde en fremadrettet miljø- og energipolitik med vækst i erhvervs muligheder og nye job. Det er en vision, som vi deler med store dele af det danske erhvervsliv, der stadig mere højlydt underer sig over regeringens passivitet med Grundfos og Danfoss som eksempler på virksomhedsledere, der tør stå frem.

Der er et desperat behov for lande, der tør gå foran på miljø- og energiområdet. Den globale trussel om opvarmning er den største trussel, menneskeheden står over for. Tænk, hvis de mange ressourcer, der er anvendt på krig, var brugt på en bæredygtig fremtid for denne klode. Så kunne vi bekæmpe den virkelige trussel: truslen om millioner af mennesker på flugt på grund af klimaændringer, truslen om krig affødt af nød og sult og mangel på håb i nogle af verdens fattigste områder. Et af områderne lige nu er Darfur. Jeg vil godt spørge: Vil den danske regering som formandsland for FN's Sikkerhedsråd gøre Darfur til topprioritet for at bidrage til at undgå yderligere folkemord?

Danmark er i dag rigere end nogen sinde. Det mærker den bedst stillede del af befolkningen. Til gengæld vokser forskellene mellem de bedst stillede og de dårligst stillede dramatisk i disse år. De lave satser, som regeringen fortsætter med at presse ned over de i forvejen økonomisk dårligst stillede, gør, at store grupper sækker bagud i samfundsudviklingen, samtidig med at de bedst stillede for alvor får gavn af skattestoppet og stigningen i friværderne.

I SF vil vi bekæmpe den stigende ulighed i samfundet. Det er netop i den situation, at rege-

ringen har spillet ud med de såkaldte velfærdsreformer. Det betyder på dansk forringelser, der rammer meget bredt. Regeringens udspil vil ramme de unge under uddannelse ved at forringe SU og 10. klasse. Heldigvis for de unge har SF forlig på netop de to områder, det vil sige, at forringelserne ikke kan gennemføres. Det er godt for de unge.

Regeringens udspil retter sig dernæst mod de arbejdsløse, de unge 25-29-årige, der vil få forringet arbejdsløshedsdagpengene, samt de ældre, der nu skal aktiveres, inklusive den 59-årige nedslidte hjemmehjælper.

Kl. 17.05

Endelig vil regeringen med sit udspil udskyde efterløns- og pensionsalder. Det deltager SF under ingen omstændigheder i. Vi vil gerne sikre et arbejdsmarked for de ældre, og vi vil gerne undgå, at mennesker slides ned. Det har vi fremlagt et samlet udspil om, der hedder »Ny velfærd«, som et alternativ til regeringens nedskæringer.

Vi har en offentlig sektor, der bliver stadig mere slidt. Ældreområdet er diskuteret meget i dag, det udsættes for massive forringelser. Hvorfor er det i øvrigt ikke en del af de såkaldte velfærdsforhandlinger? Vi har fødevarerområdet, hvor skandalerne rasler ud af skabene, uddannelsesområdet, hvor frafaldet på de tekniske skoler vidner om konsekvenser af års nedskæringer.

Heldigvis er der en folkelig bevægelse imod disse forringelser. Den 17. maj var der i Danmark de største demonstrationer siden 1985 rettet mod regeringens nedskæringer. Der er noget, der gror. Der er noget, der vokser. Der er noget, der spirer frem i de her år i Danmark, og som siger nej til statsministerens og fru Pia Kjærsgaards Danmark.

Vi har svært ved at forstå i SF, at de partier, der hævder, de er optaget af velfærd, går ind ved et dækket bord, der drejer sig om at forringe velfærden. Efter vores opfattelse er den blå banehalvdel overbefolket. Vi var inde på under de korte bemærkninger, at Dansk Folkeparti før valget lovede, at man ikke ville røre efterlønnen, hvorefter man går ind og fjerner den.

Til Socialdemokraterne det her venlige, man kunne kalde det næsten kammeratlige råd: Lad nu være med at gøre livet let for den nuværende statsminister ved at forringe vilkårene for mennesker, der mener, partiet klart har en anden historisk opgave.